

Retorna la processó de Corpus

Romà Casanova, bisbe de Vic

Després de dos anys d'impossibilitat a causa de la pandèmia, aquest any sí que la processó del dia de Corpus, pels carrers i places de les nostres ciutats i pobles, serà possible. Sí, però, que durant aquest parèntesi vam celebrar la festa amb processó per l'interior dels temples o fent altres actes d'adoració eucarística. Tanmateix, hem d'acceptar que les processons no acaben de quallar, entre nosaltres. Comparant la tradició multisecular d'expressió pública de fe cristiana, de forta presència en totes les nostres poblacions, el moment actual denota un trencament, no pas suplert per altres expressions semblants. Els cristians, si més no en les manifestacions públiques de la nostra fe, hem com desaparegut.

La processó a la catedral hauria de ser també la pròpia dels fidels de la diòcesi que no en tenen en els seus pobles o ciutats

Hi ha una realitat evident que hem d'assumir: ja no som un poble de cristiandat. El percentatge dels qui es confessen cristians catòlics va baixant, la qual cosa no permet que en molts llocs es pugui fer una processó digna, com ha de ser la de la festa de Corpus. Tot i això, encara que els catòlics siguem menys que en altres moments de la història, res no ens pot impedir de fer professió pública de la nostra fe de manera respectuosa, digna i humil. La celebració de la processó de Corpus a la catedral de Vic hauria de ser per a tots els fidels de la diòcesi que no tenen processó en els seus pobles o ciutats la «seva» processó. Necessitem expressar públicament la nostra fe. Els nostres coetanis necessiten Crist, el qual no podran descobrir sense el nostre testimoni.

La festa de *Corpus Christi* inclou també un altre testimoni explícit: Corpus és el dia de la caritat fraterna.

La caritat que brolla de la celebració de l'Eucaristia, en aquesta diada, té una destinació concreta: el suport a Càritas. La caritat de la comunitat cristiana feta institució és Càritas. Donar suport amb els nostres donatius a aquesta institució equival a palesar la comunió i caritat que hi ha entre els membres de l'Església. Els reptes que té al davant Càritas arreu del bisbat són grans: pobresa crònica en persones i famílies, suport als refugiats i emigrants, ajut als infants i ancians més vulnerables... Que l'expressió pública de la fe en la presència real de Crist en el sagrament de l'Eucaristia vagi acompanyada de la caritat envers els més necessitats. I, al mateix temps, que l'acció de caritat sàpiga anar a la font de la qual brolla: Crist, el Pa de vida, aliment de caritat i de comunió.

